



– interviu colecționat în 2018

Facultatea absolvită și promoția

Facultatea de Farmacie, promoția 2012

Unde lucrați în prezent?

Momentan lucrez la Administrația Prezidențială, în calitate de consilier al Departamentului Educație și Cercetare și sunt student-doctorand al Școlii Naționale de Studii Politice și Administrație Publică (SNSPA) din București.

Cum ați ales să studiați la UMF Cluj?

Îmi amintesc că de mică mi-am dorit să fiu farmacist întrucât mama mea era farmacist și conducea o farmacie independentă, unde în vacanțe mergeam uneori în timpul turei ei și o urmăream cum își face treaba. De asemenea, țin minte că, încă din liceu, luasem în calcul să studiez la Cluj-Napoca datorită reputației centrului universitar, dar și a Universității de Medicină și Farmacie Cluj-Napoca, unde absolvise și mama mea. Ambele, atât centrul universitar, cât și programele de studiu ale universității, aveau în Brașov o reputație mai bună decât cele din București.

Ce vă doreați să deveniți când erați mică?

Farmacist – repet, a fost ceva ce mi-am închipuit că voi face de prin clasa a 5-a / a 6-a, iar rezultatele bune de la Biologie și Chimie din timpul studiilor preuniversitare, m-au încurajat să cred că farmacia ar fi un domeniu către care aș putea avea o „înclinație” și deci rezultate bune.

Când ați hotărât ce drum doriți să urmați în viață?

Așa cum am spus și anterior, decizia a fost luată cumva pe pași: dacă din gimnaziu începusem să îmi doresc să fiu farmacist, din liceu am început serios să iau în considerare urmarea studiilor la Cluj-Napoca, iar decizia finală am luat-o în clasa a XII-a, când am început să mă pregătesc pentru admitere. Atunci, am comparat opțiunile pe care le aveam: Cluj-Napoca, Târgu-Mureș și București și am preferat să mă înscriu la examenul de admitere pentru programul de studiu de la UMF „Iuliu Hațieganu”.

Cum v-a influențat formarea la UMF Cluj?

Consider că datorez enorm formării de la UMF Cluj, atât ce am dobândit în mediul formal, cât și experiențelor acumulate într-un mediu informal – cel al organizațiilor studențești din campusul clujean. Pe de o parte, cadrele didactice au avut un rol esențial în a mă forma ca profesionist, inclusiv în a-mi consolida un cadru de valori: corectitudinea, pasiunea pentru profesie, etica și deontologia specifică profesiei, dar și aferență activității de cercetare etc. Pe de altă parte, colectivul de studenți implicați în activități de voluntariat, în cadrul Organizației Studenților Farmaciști (OSF Cluj) m-au ajutat să îmi dezvolt competențe de: lucru în echipă, management al timpului, al resurselor, al echipelor, de comunicare în public, organizare de evenimente etc. În perioada anilor în care, alături de OSF Cluj, am luat parte la procesele decizionale ale universității, ne-am implicat în îmbunătățirea calității educației la UMF Cluj și a vieții de student farmacist, pot spune că m-am format ca cetățean activ, preocupat de bunăstarea comunității din care face parte, și a țării. Tot atunci am învățat foarte multe din aspectele legate de funcționarea sistemului educațional românesc, politicile educaționale, dar și detalii despre alte sisteme educaționale din lume.

Vă amintiți o întâmplare memorabilă/marcantă din perioada studiilor?

Da, mai multe. Însă una mi se pare reprezentativă pentru modul în care universitatea funcționa ca un organism în perfect sincron. Am fost implicată în pregătirea festivității de absolvire pentru o generație de studenți dinainte de 2012, și țin minte câte repetiții am făcut ca totul să meargă bine, căci era inacceptabil pentru universitate – începând, de la Rector și până la ultimul membru al comunității, ca ceremonia să întârzie sau să nu meargă totul conform planului. Așa era (și cred că este în continuare) UMF Cluj – un exemplu de organizare bună, în care studenții și organizațiile studențești lucrează împreună cu aparatul administrativ al universității pentru a face viața studenților mai ușoară și mai bună. Astfel, studenții se pot concentra pe dezvoltarea lor ca profesioniști în domeniul sănătății.

Ați avut/aveți un dascăl preferat? Dacă da, de ce l-ați ales pe cel indicat?

Da. Au fost mai mulți și mi-ar fi greu să aleg unul singur, căci multe cadre didactice m-au inspirat prin modul lor de a fi ca Oameni (cu O intenționat), ca profesioniști. Un exemplu doar, ar fi doamna profesor Ofelia Crișan, cea sub coordonarea căreia am scris lucrarea de licență și care m-a învățat multe despre modul de elaborare a unei lucrări științifice și despre răbdarea de a face un lucru bun. Și acum, când lucrez la teza mea de doctorat sau la orice document, îmi amintesc cu plăcere și drag de perioada în care am lucrat împreună la lucrarea de licență și la învățăturile pe care mi le-a transmis atunci.

Cum descrieți sistemul actual de învățământ din România?

Dat fiind că lucrez în domeniul politicilor educaționale din România de peste cinci ani, aș putea să vorbesc ore în șir despre acest sistem și să nu epuizez subiectul. Cred că întrebarea este prea generală pentru a putea oferi un răspuns scurt. Mă gândesc că un mod de a răspunde acestei întrebări ar fi să enumăr trei lucruri care merg bine și alte trei care nu merg atât de bine în sistemul de învățământ superior din România. Primele ar fi: cadrele didactice talentate, diversitatea programelor de studiu și numeroasele oportunități de mobilități internaționale. Ar mai fi însă de îmbunătățit: (1) formarea inițială și continuă a cadrelor didactice, pentru a asigura calitatea activității lor didactice (momentan există diferențe individuale foarte mari); (2) finanțarea educației care să asigure investiții în infrastructură, materiale educaționale și pachete de sprijin a categoriilor de tineri slab-reprezentanți în populația de studenți (ex. tinerii cu diverse nevoi educaționale speciale sau cu diverse forme de dizabilități); (3) intensificarea eforturilor de diversificare a populației de studenți, fie prin atragerea acelor tineri care nu au acces acum la programe de educație terțiară, fie a mai multor studenți internaționali. Dar tot simt că fac nedreptate multitudinii de subiecte care ar putea fi abordate: asigurarea calității, relevanței pe piața muncii și a capacității de pregătire a viitorilor cetățeni activi de către universitate etc.

Cum descrieți relația dvs. cu foștii colegi?

Pe perioada studenției, am avut și colegi față de care am fost foarte apropiată – cei din grupele 5 și 6, cu care lucram adesea la laboratoare, dar și colegi cu care nu am avut multe interacțiuni – de exemplu cei din seria II, cu care foarte rar ne întâlneam, din cauza orarelor complementare. Aș spune însă că relația era una deschisă, de prietenie, care permitea critici atunci când ele existau, de exemplu, în raport cu activitatea mea de student -reprezentant. Din păcate, însă, după absolvire am reușit să țin legătura mai îndeaproape doar cu câțiva colegi, cu care mă întâlnesc cu drag de câte ori ajung în Cluj. Pe restul, de abia aștept să îi revăd la întâlnirea de 10 ani de la absolvire. Recunosc

că un rol important în menținerea legăturii cu unii dintre foștii colegi îl are OSF Cluj, care ne creează prilejul prielnic de revedere anuală, la Gala OSF.

Cum credeți că s-ar putea îmbunătăți aceasta?

Ar fi câteva lucruri pe care le-aș încerca în vederea îmbunătățirii relației cu foștii mei colegi: crearea unor grupuri de discuții pe o rețea de socializare folosită de cât mai mulți dintre noi, organizarea unor întâlniri mai dese – atât în Cluj-Napoca, cât și în alte orașe, invitarea la contribuție pentru o cauză comună (de ex. pentru un proiect de investiție în UMF Cluj sau pentru îmbunătățirea profesiei de farmacist).